

LBRIS

We know
Hors

Horst Samson

Despre ivirea și dispariția peisajului

Traducere din limba germană
de Lorand Pethő

Editura Vinea
București 2026

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
XXXXXXXXXXXXXXXXXX/ 5
XXXXXXXXXXXXXXXXXX/ 7
XXXXXXXXXXXXXXXXXX/ 8

Nici o urmă
 De efemeritate,
 Rezultatul cercetării,
 Fără simptome.
 În toată splendoarea ei stă
 În curte, în fața garajului,
 Înveșmântată, o mireasă neatinsă.
 Două săptămâni întregi
 Răbdător, sfidând
 Frigul,
 Înghețul, apoi cedează,
 Dezamăgită și tristă,
 Lăsă să cadă petală după
 Petală pe pământ.
 Iar capul meu plin de alb,
 În gânduri, înfundat de imagini
 Ale ultimelor primăveri,
 Încearcă zadarnic să oprească
 Ce ochiul vede:
 Frunze, ca niște pagini
 Dintr-o carte necitită.

(2023)

PLIMBARE SPRE RONNEBURG

Peisajul se întinde la picioarele mele,
O femeie frumoasă
În ani maturi. Colinele blând
Rotunjite, cerul
Albastru, un ochi al încrederii
În această dimineață timpurie, o călăreață
Sparge galopul pe un armăsar arab
Din pădure. Părul ei, un câmp de spice,
Prin care s-a prins
Vântul, soarele, dorul fluturător
După taina
Pajiștii liniștite. O urmărește
Umbra ei. Și obiectivul
Aparatului foto. Amintirile sunt
Imagini care revin,
Semne, efemere ca urmele
Vieții în iarba udă,
Peste tot lacrimi, timpul
Nu se mișcă –
E atât de straniu de liniștit,
Încât aproape că vrei să te rogi.

(2021)

Sunt zile în care caut
Disperat în pensulă

Culoarea potrivită
A zăpezii

Și nu o pot
Găsi, nu o pot înțelege,

Acest alb care dispare,
Limbaj deopotrivă
Pe pânză, în care
Am zărit pe cineva strălucind,
Ca și cum aș fi fost eu însumi,
Dar nu eram,

Stăteam doar neîmpăcat
Într-un vis,

De care m-am sprijinit,
Înainte să mă ucidă.

(2023)

Când noaptea și-a amestecat uleiul
Cu lumina lunii,
Se ivește, după veșnicii, dimineața
La fereastră, iar ziua deschide ochii
Întunecați de cataractă.

Auzi în curte
Gardul cântând și gândești, la naiba,
Acum sunt treaz,
Acum visul s-a frânt,
Acum am și tinitus,
Dar e doar o bănuială.
Rândunica de grădină în teritoriu,

La aceștea se adaugă marele palaver,
Pitulice, ciocârlii, vrăbii
Și un amestec de voci neidentificate,
Fără idei, ce au de sfătuit atât de devreme,
Mai disputat decât căruțașii.
În tufișuri, timpul se prăbușește
În prăpăstii verzi.

(2025)

ÎN TRE FRUNZE DE MAGNOLIE

E noapte în Germania.
Întins pe spate în sacul de dormit
În curte, între frunze de magnolie
Abia căzute. Cerul de deasupra mea, un vis,
Un peisaj de lumină și umbră,
Presărat cu frunze de magnolie
Și stele. Adânc pătrund în univers,

În deschis. Să-l neg pe Dumnezeu acum
Pare ușor de gândit, dar în acest moment
Nu ar avea sens. Nici să gândesc viața
Ca pe un spațiu închis.

Privirea alunecă
Pe toboganul întunericului,
Peste marginile lumii mele.
În imaginație se întâlnesc
Gemeni și Balanță, Gemeni și Taur,
Fecioara, o turmă cerească
De animale: Leu, Lync, doi câini, Rac,
Șarpe și Șarpe de apă,
La sărbătoarea năvalnică a zodiilor.

În Carul Mare se apropie
Hercule și Rolf Bossert,
În Carul Mic aleargă Herta și dragonul Fuchur,
Pe banda luminoasă a Căii Lactee,
Șerpuind prin întuneric,
Pe lângă pante cu trandafiri și chiparoși.
Dansez în lanțuri,
Mă înzăresc să caut frumusețea clipelor,
Hoinărind pierdut în gând,
Cu rucsac greu și pași ușori,
Înapoi în copilărie, însoțit
De o rafală de vânt neașteptată,
Care mă îngroapă sub frunze albe de magnolie.

(2025)

Carduri de plătici, urmărire
Primăvara, când pescărițele ademenesc
Bărbații după ele, orbi
De furia dragostei. Știucile agresive,
La Zeus, care stau pe loc
Și privesc, aproape de mal,

Așteptând prada, nepăsătoare
Sau intuitiv conștiente cum trece timpul
Pentru anghilele adulte,
Pe drum spre reproducere
În Marea Neagră, prin mijlocul mulțimii,
De nedescris: mreanele și bibanii,
Zingelul și știuca, plătica și caracuda,
Crapul și mreana, scobarul și guvidul,
Bacuşca de Tur, trupele de crap,
Roşia și somnii, treziți
În amurg, din când în când,
Martorii nopții

În râul istoriei, al coșmarurilor
Neîmplinite la Porțile de Fier
Se înghesuie vasele. Muzică în zgomotul
Dunării albastre, un
Mare acvariu, 2857 kilometri
De cale navigabilă
Spre est, comerț și casă
În Dughe de Ulm, Bărăgan și
Canalul Mării Negre – minunata arteră vitală
A continentului plină de cadavre.